

Nr 678

Av herrar **Larsson** i Borrby och **Boo**, *angående undervisning och utbildning i miljöfrågor.*

(Lika lydande med motion nr 534 i Första kammaren)

För allt flera har miljöfrågorna blivit aktuella. Hos allmänheten finns ett otillfredsställt behov av upplysning och utbildning beträffande miljöproblemen.

Hur skall den enskilde veta om den miljö han vistas i är hälsofarlig? Kan vi lita på att det finns normer som omöjliggör att hälsofarliga utsläpp görs eller farligt buller skapas? Frågeställningar av denna art börjar ställas hos allmänheten, och det förs en debatt om miljöskador, men är man i allmänhet kapabel att följa den debatten? Oftast får vi lita till expertutlåtanden utan att förstå deras hela innebörd. Det är därför angeläget att medborgarna bibringas kunskaper i miljöfrågor. Detta för att vi tillsammans skall kunna känna ansvar för att skapa en livsvänlig miljö. Vi måste veta något om bullernivå, reningsverk, olika ämnens sönderdelning i naturen osv. för att rätt kunna bedöma ett områdes möjligheter att utgöra en livsvänlig miljö. Dessa kunskaper måste alla få vilken yrkesinriktning de än har. Miljöundervisningen kan komma in i den nuvarande läroplanen fördelad på skilda ämnen. För detta krävs en översyn av läroplanerna och nya direktiv om hur miljöundervisningen skall ske, inom vilka ämnen de olika problemen skall tas upp etc.

Miljökunskap måste bli en viktig del av undervisningen redan på lågstadiet. Det finns redan i dag en del miljöundervisning i de ämnen som handhar estetisk-praktisk-fysisk fostran. I ämnet hemkunskap är det t. ex. meningen att eleverna bl. a. skall bibringas kunskaper om bostadsplanering och planlösningar. De skall utföra praktiska övningar för att skapa en trivsam bostadsmiljö. På orter har lokaler, s. k. hemvårdsrum, som är så konstruerade och utrustade att denna aktiva miljökunskap kan förmedlas på ett positivt sätt. För att undervisningen i miljökunskap skall ske på ett tillfredsställande sätt måste vissa lärare ges möjligheter till fortbildning.

Förutom att skolan skall förmedla miljökunskap måste den vara en förebild med tanke på trivsam arbets- och rekreativmiljö (raster, håltimmar). På de flesta andra arbetsplatser finns pausrum att utnyttja på raster och vid behov av rekreation. Eleverna har inte dessa möjligheter. De längre rasterna, som ofta blir följden då man har längre arbetspaus än en lektionstimma, ökar behovet av dessa rekreativmöjligheter. På de flesta orter har eleverna ingen lokal att vara i under håltimmarna. Det måste vara skolans uppgift att tillhandahålla lämpliga rekreativlokaler, t. ex. kafferum, lärum, öppna bibliotek, bordtennisrum o. s. v., så att skolan blir en attraktiv arbetsmiljö där man inte bara talar om miljöfrågor utan också visar hur man praktiskt sköter tillämpningen.

Genom att skolan både genom undervisning och som en föredömlig arbetsplats förmedlar miljökunskap bör de elever som lämnar skolan vara väl förberedda att runt sig skapa en livsvänlig miljö och aktivt kunna delta i skapandet av en trivsamt och livskraftig miljö.

Med hänvisning till det anförda hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om

1. en grundlig översyn av läroplanerna på alla utbildningsnivåer så att alla elever får elementära kunskaper om miljöfrågor för att lättare förstå och bedöma miljöproblemen;

2. åtgärder för att ge lärarna möjligheter till utbildning angående miljöfrågorna samt

att riksdagen i övrigt måtte beakta vad i motionen har anförts.

Stockholm den 26 januari 1968

Einar Larsson (cp)
i Borrby

Karl Gust. H. Boo (cp)
